

ഇന്ത്യയിലെ
ഇതിഹാസകഥകൾ.

സീത,
സാവിത്രി, ഉമ.

മിസസ് സത്യനാഥൻ
രചിച്ചതിന്റെ പരിഭാഷ.

MACMILLAN AND CO., LTD.
BOMBAY - CALCUTTA.

1

ഇന്ത്യയിലെ ഇതിഹാസകഥകൾ.

ശ്രീരാമന്റെ ഭാര്യ സീതാദേവീ

നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്ത്യയാകുന്നു. അതിന്നു ഭാരതവർഷം എന്നും പേരുള്ളതിന്നാൽ നാം ഭാരതീയരാകുന്നു. ഭാരതീയ സ്ത്രീകൾ സൗന്ദര്യം സജ്ജം വിനയം മുതലായ സമുദായങ്ങൾ ഉള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ ഇവർക്കു തക്കതായ പരിചിസ്തെന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. മറ്റു ജനങ്ങളുമായി അടുത്തു പെരുമാറാൻ ഇവർക്കു തരമില്ല. ഈ കാരണത്താൽ വിദേശീയർക്ക് ഇന്ത്യയിലെ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് അറിവു നന്നാകുകയും എന്നാൽ പണ്ട് ഇവരുടെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. അന്ന് ഇവർ നല്ല വസ്ത്രം പരിചിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കു കൂടുതൽ ചേർന്ന് ഇഷ്ടം പോലെ നടക്കാമായിരുന്നു. വിദ്രോഹം മുതലായ ഗുണങ്ങളാൽ മഹിമയും കീർത്തിയും സംപാദിച്ച സ്ത്രീകളെ എല്ലാവരും സ്നേഹിച്ചു ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽ പെട്ട ഒരു ഉത്തമസ്ത്രീ ആയിരുന്നു സീതാദേവി. സീത രാമദേവന്റെ കാളയായിരുന്നു. ഈ ദേവിയുടെ കീർത്തിക്ക് അതിരില്ല. ഭാരതീയർ സീതയെ ഇത്ര അധികം സ്നേഹിച്ചാണു മാനിച്ചാണു കാരണമെന്നെന്ന് അറമ്പെക്കിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമില്ലെന്നു വരാമോ? അങ്ങനെ സീതയെ സ്നേഹിച്ചാൻ കാരണം അവളുടെ വെറും സൗന്ദര്യവും സാമർത്ഥ്യവും മാത്രമാണോ? സീതയെ വേറെയും അറമ്പെക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ അങ്ങനെ അവളെ ആരാധിക്കാൻ മാനിക്കുന്നത്. ഈ സത്യങ്ങളെ മറയ്ക്കുവാൻ സീതാദേവി ശ്രീരാമനെ തന്റെ പ്രാണനെക്കാൾ അധികം സ്നേഹിച്ചു. ഈ നിരപരാധസ്ത്രീയെ സന്തോഷിക്കുന്ന ഭാരതീയരുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു സീത പാത്രമാകുന്നു. സ്ത്രീകൾ സീതയെപ്പോലെ സദ്ഗുണമുള്ളവർ ആയിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇന്നും ഭാരതീയർ ബാലികമാരെ സീതയെന്നു പേർ വിളിക്കുന്നു.

അനേകായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ രാജ്യത്തിൽ വളരെ രാജാസന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ദുഷ്ടന്മാരുടെ പടർലും നിങ്ങളും ആകാശം വികടവും ആയിരുന്നു. ഈപടർലനെ സേവിച്ചു, പുണ്യം സംപാദിക്കുന്ന പ്രജമാർ എന്ന് സന്തപ്തരാജന്മാരും വനങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്നു. ഈ മഹാമാരെ നിർത്തരമായ രാജാസന്മാർ ഉപദ്രവിച്ച് അവരുടെ തപസ്സിന്നു മൂടലും വരുത്തി. രാജാസന്മാരുടെ പ്രാഹം സമ്പിച്ചാൻ കഴിയാതെ പ്രജമാർ വിഷ്ണുവിനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു രക്ഷക്കായി പ്രാർഥിച്ചു. “രാജാസന്മാരുടെ രാജാവായ രാവണൻ എന്ന ദുരാത്മാവിനെ കൊല്ലുവാനായി ഞാൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി ജനി

കൾ" എന്നു പറഞ്ഞു വിട്ടു. കൂടിമാരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

ഈ കാലത്തു അയ്യോധ്യാരാജ്യത്തിൽ ദശരഥൻ എന്ന മഹാരാജാവു വാണിരുന്നു. ദശരഥൻ പ്രജകളെ വാത്സല്യത്തോടെ ഭരിച്ചു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മഹാരാജാവിനെ പിതാവിനെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും നല്ല സമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും മക്കളില്ലാത്ത കാരണം രാജാവിന്നു മനസ്സുവളുണ്ടായിരുന്നില്ല. സന്താനത്തിനായി രാജാവു വളരെ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു. ദേവന്മാരെ പ്രസാദിച്ചിപ്പാൻ ദശരഥൻ ഒരു യാഗം തുടങ്ങി. ദേവന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യോഗം കൂടി വിട്ടുവിനോടു ദശരഥന്റെ മനോരഥം സഫലമാക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. വിട്ടു ദേവസഭയിൽ ചെല്ലു് അവന്റെ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

ദേവർ ദശരഥന്റെ യാഗത്തിങ്കൽ വന്നു മേന്നു തെളിക്കുള്ള അംഗങ്ങളെ കൊണ്ടൊത്തുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദിവ്യപുരുഷൻ പ്രത്യക്ഷനായി. ഉന്നമന ദശരഥനും യാഗശാലയിൽ കൂടിയ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ഈ ദേവനെ നമസ്കരിച്ചു സ്തുതിച്ചു. ദേവൻ തന്റെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സമർപ്പപാത്രത്തെ ദശരഥന്റെ വശം കൊടുത്തു് അദ്ദേഹോപദേശം ഈ പ്രായസം പരിമിതം പകരത്തുകൊടുത്താൽ നാലു പുത്രന്മാർ ജനിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ദശരഥൻ ഒരു സൽപ്രമാണത്തെന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ വിട്ടു അറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനായി അവതരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

ദശരഥൻ ആ ദിവ്യപ്രായസത്തെപ്പകിട്ടു കൌസല്യ സുമിത്ര, കൈകേയി എന്ന തന്റെ മൂന്നു ഭാര്യമാർക്കു കൊ

കൂതം. അപർ പായസം കഴിച്ചു കുറെ കാലം വെന്നപ്പോൾ മഹാരാജാവിന്നു നാലു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. ശ്രീരാമൻ ഒരു സല്യയുടേയും ഭരതൻ കൈകേയിയുടേയും പുത്രന്മാരായിരുന്നു. സുമിത്രയുടെ ചക്ഷുസ്സുപോലെയെന്നു ഇരുക്കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. പ്രിയകുട്ടികളേ, ഈ ബാലകന്മാർ സാധാരണശിശുക്കൾ അല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. അവർ വാസുദത്തിൽ വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ അംശങ്ങളാണ്. അവരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ശ്രീരാമൻ വിഷ്ണുവിന്റെ അത്യാംശം കൊണ്ടു ജനിച്ചു. മറ്റേ പകുതി ശേഷം ഉന്നു പുത്രന്മാരായും ജനിച്ചു.

സുന്ദരനായ ഈ കുട്ടികളെപ്പോലെയുള്ളവരും പരിവർത്തിച്ചു. നാലാം നാൾ ഇവരുടെ സത്സംഭാവം, ധൈര്യം, ഭാരതം എന്നിവ വർദ്ധിച്ചു പോന്നു. ഒരു ദിവസം പുണ്യരഥാവായ വിശ്വമതിതുമ്പാൽ അയോദ്ധ്യയിൽ എഴുന്നള്ളി, രാജകുസന്തരുടെ അസംഗ്രഹമായ ഉപദ്രവത്താൽ തന്റെ ധർമ്മത്തിന്നു വിപ്ലവം നേരിട്ടതായി രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. “അവരിൽ രണ്ടു പേർ എന്റെ യാഗം ദുഷിക്കുന്നു. യാഗത്തെക്കൊത്തു രക്ഷിപ്പാൻ അങ്ങയുടെ പുത്രൻ രാമനെ എന്റെ തെരിച്ചു് അയച്ചാൽ സ്വപ്നം ശുഭമാണ് ലാഭിക്കും” എന്നു വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടു രാജാവു് എന്നതു ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. രാമനെ പ്രിയയുടെ നെരിച്ചു കാട്ടിൽ അയപ്പാൻ രാജാവിന്നു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. കോമളബാലനായ രാമന്നു ദുഷ്ടരാജകുസന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധ്യമോ? രാമനെ അയച്ചില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാമിത്രൻ കയഞ്ഞു കോപിക്കും. അന്നും മഹാരാജാക്കന്മാർ പോലും ഈശ്വരഭക്തരെ ഭയപ്പെട്ടു നടന്നിരുന്നു. ഒടുക്കം രാമനെ

അയക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടു പ്രിയപുത്രനെ വിട്ടു നില്ക്കേണ്ടി വന്നുവല്ലോ എന്നു വ്യസനിച്ചു. തന്റെ പാക്കു സതുമാക്കാൻ തീച്ചയാക്കി രാമനെയും ലക്ഷ്മണനെയും മഹർഷിയെ ഭരമേല്പിച്ചു. ഭൂവരം ഉടനെ യാത്രയായി. അദ്ദേഹം കാട്ടിൽ കാൽനടയായി നടന്നു. പല കുന്നുകളും പുഴകളും ആറുകളും കടന്നുണ്ടി വന്നു. ഒടുക്കം ഒരു വകാട്ടിൽ എത്തി. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാമിത്രന്റെ ആശ്രമത്തെക്കണ്ടു. ആ കാട്ടിൽ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ സാക്ഷാത്സരമായി ശോഭയുദ്ധം ചെയ്തു രണ്ടു പേരെ കൊന്നു. വിശ്വാമിത്രൻ യാഗം സംഘടിപ്പിച്ചായിക്കഴിയും ചെയ്തു.

വിശ്വാമിത്രൻ ശ്രീരാമന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. ദേവനായ രാമന് അമ്പനമ്പോലെയ മെലിയയുള്ള കന്യകയാണു ഭാര്യയാകേണ്ടത്. അക്കാലത്തു മിഥിലാരാജ്യത്തിൽ മഹാരാജാവായി ജനകൻ വാണിരുന്നു. ഒരു നാൾ ജനകൻ യാഗം ചെയ്യാൻ ഉച്ചത വയരെ കാബാൻ ചെന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ഉഴവുചാലിൽ ഒരു പെൺ പൈതലിനെക്കണ്ടു. രാജാവ് അതിനെ ഭാര്യവരം കൊടുത്തു. ഉഴവുചാലിനു സംസ്കൃതത്തിൽ സീതയെന്നു പരയും. അതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം കാളിന്റെ സീതയെന്നു പേർ വിളിച്ചു. മക്കളില്ലായ്മയാൽ ദംപതിമാർ ഈ ശിശുവിനെ പുത്രിയായിപ്പോറ്റി വളർത്തി.

സീത ഒരുരാജകുമാരിക്ക് ഉചിതമായ പല പലവിധയെ അഭ്യസിച്ചു. ഇങ്ങനെ കഠിന കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. സീത വിവ്രയും സൌന്ദര്യവും മനോഹരങ്ങളും തികഞ്ഞ നല്ല ഒരു കന്യകയായി വളർന്നു. വാസുദത്തിൽ സീത വിശ്വപിന്റെ ഭാര്യയായ ലക്ഷ്മി തന്നെയായിരുന്നു. വിശ്വരാമനായി ശ്രമിയിൽ അവതരിച്ച ശേഷം ലക്ഷ്മിയും സീത

യായി ഈ ലോകത്തിൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഈശ്വരൻ രാമനായി. സംകല്പിച്ചു വെച്ച ഭാര്യ തന്നെയായിരുന്നു സീത. എന്നിട്ടും സീതയെ ഭാര്യയായി കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഉള്ള അവസരം അതു വരെ എത്തിയിരുന്നില്ല. വിശ്വാമിത്രൻ ആ അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ അദ്ദേഹം മിഥിലയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. സീതയെ ഭാര്യയായിക്കുറ്റാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ശിവന്റെ വലിയ വില്ലു കലച്ചു അമ്പു തൊട്ടുണ്ടിയിരുന്നു. സീതയെ വരിപ്പാൻ പല രാജാക്കന്മാരും മിഥിലയിൽ ചെന്നു വില്ലു കലപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു, എങ്കിലും അത് ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ ശ്രീരാമൻ പ്രയാസം തെല്ലുമില്ലാതെ വില്ലു കലച്ചു അമ്പു തൊട്ടുത്തു. ഉടനെ സീത വന്നു രാമന്റെ കഴുത്തിൽ വരണമല്ലോ. പിന്നെ വളരെ ആശ്ചര്യത്തോടും ആവേശത്തോടും കൂടി സീതാവിവാഹം ഹൃദയമായി കഴിഞ്ഞു ; ലോകത്തിൽ എങ്ങും സന്ദേശമുണ്ടായി.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ശ്രീരാമന്റെ വനവാസം.

വാക്യവും കൊണ്ടു ദശരഥൻ ക്ഷീണിക്കുകയായിരുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു ധൃതവനം തികയുന്ന രാമൻ രാജ്യം അല്പാൻ സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടു്. അതു കൊണ്ടു രാജ്യം അവന്നു വിട്ടു കൊടുപ്പാനും അവനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യാനും ദശരഥൻ നിശ്ചയിച്ചു. രാജാവിന്റെ നിശ്ചയം കേട്ടു പ്രജകൾ സന്തോഷിച്ചു. അവർ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്നായി കേമിച്ചു തെക്കുക്കരയ്ക്കു ചെന്നു തുടങ്ങി. “വിധി ക്ഷമിത വരൂ; കൊതിച്ചതു പരാ” എന്ന ചൊല്ലിന്റെ സാരം അവർ ഓർത്തിരുന്നില്ല. അവർ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ശങ്കിക്കാത്ത ഒരു സംഭവം നിമിത്തം അവർക്കു വലിയ ആശങ്കാശംഗം നേരിട്ടു.

ദശരഥന്റെ അഞ്ചു കൈകേയി രാജകുടുംബത്തിന്നു മേത്രപ്രമാണി⁽¹⁾കൾ. ഈ രാജാവിന്നു കൃഷ്ണവർണ്ണനായ രണ്ടു രാസിയുടെ ദുര്യപദേശം കേട്ടു. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ കൈകേയിക്കു രാമനിൽ പക വർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. എത്രയും കൊല്ലത്തോളം ദുര്യ ദശരഥൻ കൈകേയിക്കു രണ്ടു വരങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നു. രാജാവിന്നു വേണ്ടി അവയെ കൊടുക്കാമെന്നു രാജാവു സമ്മതം ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വരങ്ങളെ സാധിച്ചാൻ വേണ്ടി രാജാവിന്നു ദശരഥന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു പണ്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത വരങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നു യാചിച്ചു. “രാമന്റെ അഭിഷേകം വേഗത്തോടെ ഗൃഹം നോക്കും മഹോത്സവമായിരിക്കേ ഞാൻ ഭവനിയുടെ ഇഷ്ടം

എന്താണു താൽപര്യം എന്ന് കേൾക്കട്ടെ" എന്ന് ദശേമൻ പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടു രാജാവി പറഞ്ഞു, "രാമൻ പതിനാലു കൊല്ലം കാട്ടിൽ പാർക്കണം. ഇതു ഒന്നാം വരം. ഇപ്പോൾ രാമന്റെ അഭിഷേകത്തിന് ഒരുക്കിയ സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടു ഭരതനെ രാജാവാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്യണം. ഇതു രണ്ടാം വരം."

കൈകേയിയുടെ വാക്കു രാജാവിന്നു ശ്രദ്ധയായി ഏതേ ത്തിൽ തറച്ചു. എന്താണു നിവൃത്തി? അയ്യക്ക കൊടുത്ത വാക്കു മാറ്റി നടക്കാമോ? അതു രാജാവിന്റെ ഗൗരവത്തിന്നു പോരായ്മയാൽ ഭട്ടം പാടില്ല. രാജാവു രാമനെ വരുത്തി താൻ കൈകേയിയെ കൊടുത്ത വരങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അപ്പന്റെ ഇഷ്ടത്തെ ബഹുമാനിച്ചു നടക്കുന്നതു തന്റെ മുമ്പാകുന്നു എന്നു രാമന്നു നല്ല വണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടു രാമന്നു ചിററമല്ലായ്മ കൊടുപ്പ് അപേക്ഷ തോന്നിയില്ല. അദ്ദേഹം അപ്പനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു രാജാവിനെ കൊടുത്ത വാക്കു പ്രകാരം ആവരുടെ അപേക്ഷയെ സാധിപ്പിച്ചു സത്യം രക്ഷിക്കണമെന്ന് അപ്പനോടു യാചിച്ചു. പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ തലയിൽ വെയിച്ചുകൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടെ താൻ കാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ടെന്നു രാമൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

പിന്നെ രാമൻ അവിടുന്നു കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു സീതയെക്കണ്ടു നടന്ന വിവരങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചു. "ഞാൻ കാട്ടിൽ വാഴേണമെന്നാണു താതാജ്ഞ. അതിനെ നടത്തുവാൻ ഞാൻ പോകയാണു" എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

ശ്വേതൂരന്റെ ആജ്ഞയെ നടത്തുവാൻ കാട്ടിൽ പോയാൽ അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന സങ്കടങ്ങൾ ഞാൻ സീത മുക്കി

ത്തുവോ! ഇല്ല, ആ കലിനസ്രീ അതുന്തം സന്തോഷിക്കു
യാണു ചെയ്യുതു്. രാജസുഖങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച്,
ആപത്തുകളെ അലക്ഷ്യമാക്കി, പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ
നടത്തുന്നതിനു് ഒരുങ്ങിയ അന്താവിന്റെ നിശ്ചയത്തെ
അറിഞ്ഞു സീത അതുന്തം സന്തോഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ
സ്തുതിച്ചു. അന്താവിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ ഭായ്ക്കും അപകാ
ശം ഉള്ളതു കൊണ്ടു തന്റെ ഭാഗം അനുഭവിപ്പാൻ തന്നെയും
അരണ്യത്തിൽ കൊണ്ടു പോകേണമെന്നു സീത പ്രാർഥിച്ചു.

“പ്രിയേ, ജനിച്ച നാൾ മുതൽക്കു സുഖാനുഭോഗങ്ങളും
ഉപചാരങ്ങളും അനുഭവിച്ചു ശീലിച്ചു വന്നതി കൊണ്ടാണു വിട്ടു
പോവാൻ ആശിക്കേണ്ടാ. കാട്ടിൽ ഒരു നേരം കഴിപ്പാൻ
വിചാരിക്കേണ്ടാ. അതു നാടല്ല; കല്ലും മുളയും നിറഞ്ഞു
മുറ്റമായ അടവിയിൽ നടക്കു എന്നതു ജാനകിക്കു ശ്രേഷ്ഠം.
അവിടെ സുഖമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല എണ്ണമറ്റ ആപത്തു
കൾ ഉണ്ടു താനും” എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

“സുഖദുഃഖങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ അന്താവിനെ അഭി
ഷന്നപമാണു പതിവുത. അന്താവാണ് ഈശ്വരൻ
എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന സ്രീകു അന്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷ
നന്നമാത്രമേ സന്തോഷകാരണമാകയുള്ളൂ. അന്താവിന്റെ
രക്ഷയിലുള്ള സ്രീകു വനത്തിലേ ആപത്തുകളേയും സങ്ക
ടങ്ങളേയും കണ്ടു ചിന്തിപ്പാനില്ല. സഹധർമ്മചാരിണി
യായ ഞാൻ ഒന്നിച്ച് ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങേക്കു കഷ്ടതയും
കറയുകയും വൈശ്വകണ്ഠയും കൂടുകയും ചെയ്യും; അതു കൊണ്ടു്
എന്നെ വിട്ടു പോകരുതെന്നു ഞാൻ പ്രാർഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു”
എന്നു സീത കണ്ണിൽ തുകിപ്പറഞ്ഞു.

“പ്രിയ സീതേ, നമ്മുടെ ഉദ്യമത്തിൽ എന്റെ ഒന്നിച്ചു കാൽനാഴിക നടക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഭർതൃ എത്ര സന്തോഷം! പിന്നെയുണ്ടോ ഭർതൃ ധ്വജപന്തലിൽ പതിനാലുകെട്ടും നാലു നീ അതു കേൾച്ചാൽ അത്ഭുതം! അതന്നു ഭർതൃ യേയും കാണുന്നതിൽ ഓരോരുത്തരും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളു. അതു കൊണ്ടു പന്തലിലും കളിത്തു തൊടൽ മടക്കി വരുന്നതു പണ്ടു ഭർതൃ അമ്മയുടെ തൊഴിച്ചു സന്ധ്യയായി ഭരതമന്തിൽ ഇരിക്കുകയായ് ഇതാകാം, എന്നു നോക്കു പറഞ്ഞു.

[illegible]

പ്രയത്നമെങ്കിലും, സീതയുടെ സമീപത്തുനിൽക്കെ കിടന്നുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാണപിയാനെ അന്ത്യം വരുത്തിയ കാരണം സീത സമീപത്തുനിൽക്കെ കിടന്നുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാണപിയാനെ അന്ത്യം വരുത്തിയ കാരണം സീത സമീപത്തുനിൽക്കെ കിടന്നുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തീയബലികൊണ്ടും, സീതയെ അനുജരിച്ചു നടപ്പാൻ പ്രതി
 പോയിൻ. സീത എങ്ങനെയും ഏകാന്തയിൽ വിജയത്തിനോ
 ബലിയിക്കട്ടെ !

സീത പ്രീതിപൂർവ്വം യുദ്ധപ്രായനെയെന്നെക്കൊല്ലാ
 തിരിച്ചുവന്നെന്നുശ്രദ്ധയോടിച്ചാ രാമൻ സാധിച്ചിട്ടു. അശ്രു
 ളമെ തപ്പിച്ചാൻ ആയുധമുണ്ടോ? ബാണബാണങ്ങൾ
 പ്രയോഗിക്കുന്ന ചന്ദന ശാഖകൾ? രാമൻ, നന്നായ്
 സീതയുൾപ്പിച്ചെടുത്ത രാമൻ. അറിയാതെപ്രാണനായ
 ലക്ഷ്മണൻ പിന്നാലെ നടന്ന പ്രാണനശനായ
 ചെരൻ പട്ടുപിരി തുക്കത്തുകി നടന്ന ചെരൻ. നഗര
 വിട്ട് അധികം കരയ്ക്കുന്നവനായിട്ട് ശ്രീരാമൻ മന
 അക്കു ആലസ്യപ്പെട്ടു ചെരിയായെടുത്തു.

രാമൻ കൂട്ടിൽ പോയി പത്തുനൂറും ചെത്തു ശുദ്ധി
 സഹസ്രം കൈമാൻ കരിമ്പായ മനുഷ്യാലം ഉണ്ടായി.
 വൃദ്ധനായി കൃത്യം രാജാവു ചെന്നിട്ടു നാലു രാജാ-
 ള്ളാൻ വിട്ടു, പരമം പത്രം ചിട്ടു മരണകാഴ്ച
 രാജാവിന്റെ സമീപം ശുദ്ധാരാമം ഉണ്ടായതന്നിട്ടു,
 കട്ടം ശതാശ്വതനാട്ടു കൂടി അൻ അലങ്കാരങ്ങൾ കൈ
 കുമരജ്വലനിൽ പോയിരുന്നു.

ദേശഭരണ മരണവേദം മുറ്റാൻ മേധാവിത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചുമതലയാണ് ഭരണാധികാരിയുടെ. അദ്ദേഹം നിയമം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതിന്റെ പരിपालനം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിയമസഭയുമായി കൂടാതെ പരിശീലിക്കുകയും വ്യക്തത അറിയാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം സഭയോട് കൂടുന്ന ആലിംഗനം കഴിഞ്ഞ്, രാജ്യവുമായി കാര്യം അറിയിക്കുകയും സർവ്വഭാരതീയരും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാശമേ മൊന്നുമായി സ്വപിക്കയും ശ്വേതൻ പ്രചസരുന്ന
 തിനെ അനുഗോദിക്കയും ചെയ്തു. എന്തിനെ വലിയ പറ്റമു
 തെന്നു. അമ്മയുടെ ഈ അധർമ്മത്തിൽ തൊന്നും അനുഭൂ
 ലിച്ചു നഷ്ടപ്പെടുന്നുമെന്നു കല്പിക്കുന്നത് എന്തിന്റെ പടിയ
 സങ്കടമുണ്ട്. മനുഷ്യാർക്കുള്ള സുഖപ്രദമാക്കുവാൻ പൂജ
 കളെ പരിവർത്തനമാക്കുന്നു പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്തും പ്ര
 യത്നം ചെയ്തു പരിചരിക്കുന്നു എന്നു സുപ്രസിദ്ധമാണു. എ
 എന്നാൽ അപർഥമല്ലെങ്കിൽ നീതിയെപ്പോലും വിട്ടു
 തരായി നിൽക്കുക പറ്റുമല്ലോ! സമൂഹം ചെന്നതിൽ സംരക്ഷിക്ക
 ന്നു മുഖവും പശുവും നീരിയും അതുകൊണ്ട് ഉപകര്യം. എ
 ല്ലാക്കുമാറിപ്പോകാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് അ
 ത്തെരിന്നു ഇത്രയൊക്കെ അധികാരം എന്തിനല്ലാത്തു. പാൽ അ
 മം പാൽ കരിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു മറ്റൊരു അപേക്ഷിപ്പാൻ
 ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു നിൽക്കുക സദാ
 ക്ഷമകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ചുറ്റും ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു.
 സ്വകള കാലത്തു് അമ്മയെപ്പോലും മറ്റൊരാളെപ്പോലും വിട്ടുപോ
 ന്നുപോകാതെ മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കും. അങ്ങനെയൊ
 രൊരുവായ് പരമ രാജാക്കന്മാർ ശരണപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയൊ
 രെ ചാലിച്ചിരിക്കുന്നു."

ഈ നിശ്ചയം ശ്വേത സദാകൃതനായും പലരോട് അ
 തന്നെ കാലിച്ചു പിരിഞ്ഞു പോയി പിറ്റേന്നു അതൻ
 പറ്റം പറ്റം വരുന്നതെന്നു കണ്ടു. അധർമ്മം മരണം
 ശ്വേത രാജാക്കന്മാർക്ക് ശോകത്താൽ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു
 അമ്മയെപ്പോലും അതൻ സമാജാതൻ ശ്വേതം ചെന്നു ചെന്നെ
 ന്നതിൽ കളിച്ചു പിടിച്ചു തുടങ്ങി.

പലന്നു അതൻ തൻ വന്ന കാഴ്ചം രാമനെ അറിയിച്ചു,
 രാജ്യം അത് കരിച്ചു കരിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു. രാമൻ അനുഭൂ

[illegible]

അതുകൊണ്ട് അന്ധരായതിനോടായി വന്ന എല്ലാവരും അന്ധരായിത്തീർന്നു. തിരിച്ചു പോയ ശേഷം മറ്റൊരും സീതയും ചെങ്കണ്ണനും കൂടെ ഇറങ്ങി, പല പല അടവുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. പണ്ടെങ്കിലൊക്കെയും കഴിഞ്ഞു പോയി.

അല്ല കളഞ്ഞു. എന്നിട്ടും പരാനുള്ള കണ്ണുക്കളെ അപർ
അവ്യോം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

സീതയുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് രാജാസഭാരാമായ
രാവണൻ അറിവു കിട്ടിട്ടു സീതയെക്കുറിച്ചു കൊണ്ടു പോ
വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ ബന്ധുവായ മാരീചനെപ്പറ്റി
കണ്ടു, ഒരു പൊന്മാനായി സീതയുടെ മുമ്പിൽ ആന
അയച്ചു. മറ്റൊരുവരായ പശുക്കളെക്കണ്ടാൽ കൈപ്രാ
കുക്കാൻ മിക്ക സ്ത്രീകളും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു സാധാരണ
മല്ലോ. സീത പൊന്മാനുകളെക്കണ്ടിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി
കൊണ്ടു പറഞ്ഞെന്നു ശ്രീരാമനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. രാമൻ
അതിനെപ്പറ്റിപ്പറന്നായി നന്നു നന്നു വളരെ അല
ഞ്ഞിപ്പോയി.

ദൂരത്തെപ്പിടിച്ചാൻ പോകുമ്പോൾ രാമൻ സീതയെ
ലക്ഷ്യമെന്നു അറിയപ്പെട്ടു അവളെ വിട്ടു പോകുന്നതന്നു
ശാസിച്ചിരുന്നു. ഇവർ രാമന്റെ വരവു കാത്തു വളരെ
നേരം നിന്നു. രാമൻ വരാൻ കൈകൾക്കു കൊണ്ടു സീത
വെണിപ്പിച്ചു. വളരെ ദൂരത്തു നിന്നു, "അയ്യോ സീതേ,
അയ്യോ ലക്ഷ്മണാ," എന്നു മുറവിളി അപർ കേട്ടു. അതു
രാമന്റെ സ്വരമായി അപർ തോന്നിയെങ്കിലും വാസ്ത
വത്തിൽ അത് അമേച്ഛത്തിന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നില്ല.
രാമന്റെ ബാണമോടു മരിക്കാറായ മായാമൃഗം പുറപ്പെട്ട
വിചിത്രമായിരുന്നു അത്. സീതയെക്കുറിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ച രാജാസഭാരായ മാരീചൻ ഇങ്ങനെ മുറവിളി കൂടിയ
താണ്.

ഈ ആത്മനാദം കേട്ടു സഭ കയ്യെപ്പട്ടു. ആപത്തു
നേരിട്ടിട്ടു രാമൻ നില വളിക്കയാണെന്നു ശങ്കിച്ച സീത
അത്ഭുതപ്പെട്ടെന്നു സേവിപ്പാൻ ലക്ഷ്യമെന്നോടു പാഞ്ഞു.

രാമനെക്കൊല്ലാൻ ആരും സാധ്യമല്ലെന്നു ലക്ഷ്മണൻ
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അറിയിച്ചു. സീത വിചാരിച്ചിട്ടു ആ സീത
കുഞ്ഞു പോപപരവശമായി അറോന്നു പറഞ്ഞു ലക്ഷ്മ
ണൻ പോകാത്തതു കണ്ടു സീത സത്യം ചെയ്തു. —“ഇനി
മുടനെ പോകാത്ത പക്ഷം ഞാൻ ദ്രോഹിയായും ചെയ്യും.”

ഈ ദുസ്സഹയാളെക്കൂടി ലക്ഷ്മണൻ പരിഭ്രമിച്ചു. മേലുക്ത
കൾ ആര്യപ്രകാരം ആശ്രമം വിട്ടു പോയപ്പോൾ സീതയുടെ
മുറയെക്കുറിച്ചും കൊണ്ടു ഇരുന്നു കൂടാ. ഇനി പോകാൻ
നില്ക്കുന്നതും ഇല്ലെന്നു ിഞ്ഞു ലക്ഷ്മണൻ രാമനെ അന്വേ
ഷിച്ചു കാഴ്ചയിൽ പോയി.

സീത ചെയ്ത വലിയ ഒരു കാര്യം എന്നു നിങ്ങളും
സമ്മതിക്കും. ഒന്നാമതു മാനം നെ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴായിരുന്നു
നില്ക്കുക. രണ്ടാമതു വിരോധിക്കുകയായ. അതാചിന്തിക്കുക
ചെയ്തു പിന്നീട് അങ്ങിയിരുന്നു നില്ക്കുക. മൂന്നാമതു അതാ
വിന്റെ പ്രകാരം തന്നെ ചെയ്ത നിന്ന ലക്ഷ്മണനെ
സമീപം നില്ക്കുന്നതിയിരുന്നു. എന്നാൽ അതാചിന്തി
ക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുന്ന അതാൽ പരവശമായ ആ സാധു
സീത ആവോചിച്ചാൻ അവസരം കിട്ടിയിരുന്നില്ല.
ഈ ആവോചനയെ വിനാൽ ആരു കഠിനമായ ശിക്ഷയാണു
സീത അനുഭവിച്ചതെന്നു ശേഷം ചെവിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ
അറിയും.

ലക്ഷ്മണൻ പോയപ്പോൾ സന്നു സിന്ധേയം
യരിച്ച് ഒരാം സീതയുടെ സമീപം ചെന്നു സംസാരിച്ചു
തുടങ്ങി സീത ആദരപാത്ര കൂടി സംസാരിച്ചു. ഇങ്ങനെ
തമ്മിൽ കരം സല്ലാപം കഴിഞ്ഞ ശേഷം സന്നു സി
ന്ധേയ വിട്ടു പോകാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പാപവേഷം ചെയ്
കൊണ്ടു അവൻ സാക്ഷാൽ രാവണനായിരുന്നു. പണ്ടു

വിയും ആടും എന്നു തന്നെ. സംപരമിന്റെ മഹിമ കാണിച്ചു വോഹിച്ചിപ്പിന്നു പ്രദിച്ചു എന്നാലും സ്വന്തയുടെ പാതിവ്രത്യത്തിന്നു ഇളക്കം വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടു പ്രിയകുടികളേ, ഈ വിഷയത്തിൽ ആകുന്നു നിങ്ങൾ സീതയെ അനുസരിച്ചു നോക്കേണ്ടതു്.

സീത രാമണനോടു ദൈവയുക്തപട്ട വാണതു :— 'ദുഷ്ടാർത്ഥാദേവ, നിന്റെ ദുരൂഹദൈവങ്ങളെ ഞാൻ കേട്ടു നാക്കു കെട്ടുന്നു ന് ചത്തുന്നുവോ? മോശം ചന്ദ്രൻ ശ്രീരാമന്റെ അർപ്പാഗം ആണു ഞാൻ. എന്നിടെ അപരിമുഖ്യ പ്രേമ ഭക്തികൾ അഗം വരുന്നവൻ പൂവാ വോഹിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ മഹദ്വരങ്ങളേയും പാപങ്ങളേയും ഞാൻ പൂർണ്ണമം കൂട്ടിക്കൊന്നുവല്ല. എന്നൊരൊന്നുള്ള സ്വർഗ്ഗം നിന്നു കേവേലം നിന്റെ ആയുധത്താലാണോ എന്നൊക്കൊല്ലാൻ ശക്തി? ശ്രീരാമൻ ചന്ദ്രൻ എന്ന രക്തകുടും തച്ചു, എന്ത് എന്നിങ്ങ പൂർണ്ണവിശ്വം സംസ്കൃതം അർദ്ധം വരുന്നതു വരത ഞാൻ മീഡധാരണം ചെയ്യുന്നതാണ് നിന്നെ ഇനി എന്നതാണ് ആചാര്യം അതു വാഗ്ദത്തം "

ഇതുവേണ്ടി ചത്ത രാമണൻ മഹാനിരയവേപ്പോലെ പ്രസംഭിച്ചു എന്നാൽ സ്വന്തയെ നന്നും ചെല്ലാൻ അവന്നു സാധിച്ചിട്ടു അംബരി രാജാസഭാരുടെ മേൽ എല്പിച്ചു വോഹിച്ചു തന്നെ ചരമം ന് മനാക്കങ്ങളെന്ത് അവരോടു കല്പിച്ചു, രാമണൻ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു പോയി.

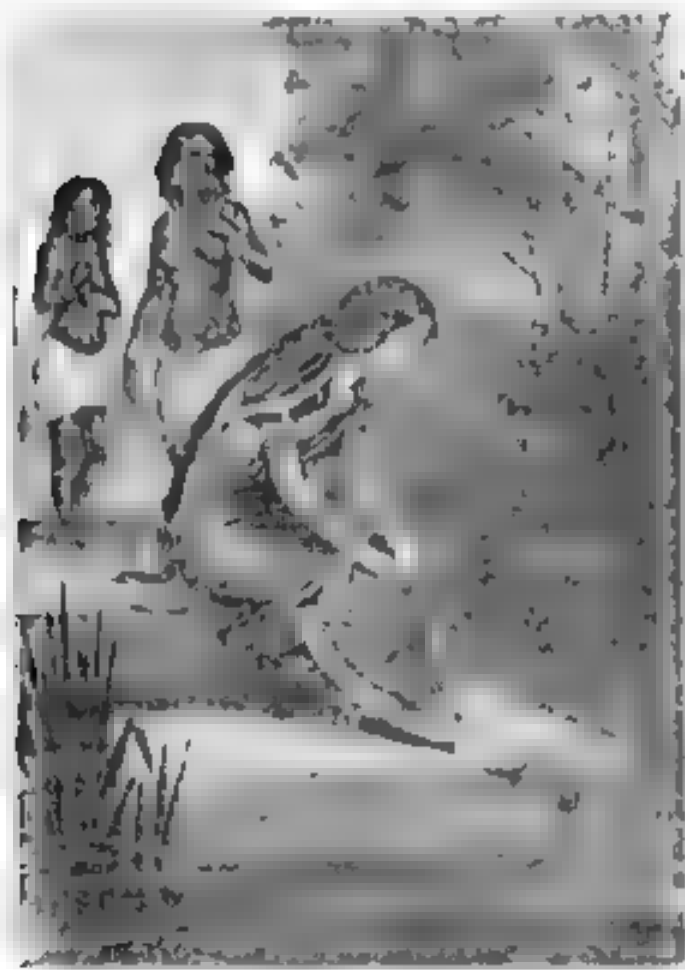

നാലാമത്തെ പാഠ്യം.

രാഹുൽ സീതയെ വിണ്ടു കൊണ്ടു്

[illegible][illegible]

വൃക്കത്തിനോടുകൂടി ഇന്നും രാമകഥ പ്രസരമായിത്തുടർന്നു. സീത രാമ കൂടെയിരിക്കാൻ വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നു

മാൻ സിന്ധയെ നമസ്കരിച്ചു താൻ രാജ്യതൻ ആകുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചു മോതിരം കൊടുത്തു നീതി മോശനും കണ്ടു സദൃശമായിച്ചു, മാനെ ലക്ഷ്യം വന്നു തന്നെ രണ്ടി ളേണമെന്നു രാജനോടു പറയാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അന്ധ വിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും വാങ്ങി താൻ രചനയിൽ ധരിച്ചു പൂർവാണി എന്നാണു കൊടുത്തു.

പുനരാൻ വേണ്ടിയിട്ടു 150000000 രാമൻ സദൃശമായിച്ചു ചാങ്ങൻ സമുദ്രത്തിൽ 1. കൊട്ടി സൈന്യങ്ങളോടു കൂടി രാമൻ അതിരുകൾ ലക്ഷ്യം എത്തി, അയ്യപ്പനായ യുദ്ധം ഇങ്ങിനെ സമുദ്രം വാങ്ങി ഗമിച്ചു വാങ്ങുന്നതായ യുദ്ധത്തിൽ സ്ഥലം കിട്ടിയപ്പോൾ അന്ധ രാജനെയും കൊട്ടി. ഒടുവിൽ ശ്രീരാമൻ രാജാക്കനെ പയിച്ചു തന്നിരിക്കും പ്രേമകണ്ഠയെക്കൂടി അന്ധനും സദൃശം വന്നു മണമായി. ആനന്ദപരമ്പരയായ ദേവർ ആടുകയും പാടുകയും ചെയ്തതായ ചന്ദികയും മെട്ടു മിക്കയും ശ്രീരാമൻ സ്തുതിക്കും ചെയ്തു മുഴങ്ങി ശ്രീരാമൻ സീത യിൽ നേർപുറവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിത്തന്നെക്കൊണ്ടും അപകടത്തിൽനിന്നു ഭായ്യ മയി 150000000 പകർച്ച രാമൻ പറഞ്ഞു:—“ഭവതിയെ രാമൻ സന്ധിയിൽ നിന്നു താൻ രണ്ടിച്ചു അനുഗ്രഹത്തിൽ ഇത്ര ചാലം താങ്ങി കൂട്ടു കൊണ്ടു ഭവതിയെ എനിക്കു സീത കരിച്ചു കൂടാ. ഈ രാമൻ പറയുന്നതു സങ്കടമാണു; ചാലം താങ്ങി നിന്നു തരിയുമാറ്റം.”

ഈ കൂർവാക്കുകൾ രേഖ സീതയുടെ പ്രഭയം പൂർണ്ണമായി വേദനയാൽ സീത മരിക്കാറായി. മരിക്കുന്നതായും തന്റെ മേൽ മുഴുവനും അറിയിച്ചു മരിക്കാൻ എന്ന് കൂട്ടു സീത കയെഴുത്തോടു കൂടി പറഞ്ഞു —“എന്റെ

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു സീത ഒരു ചിതയുണ്ടാക്കി അഗ്നി ഭഗവാനെത്തൊഴുതു ചൂണ്ടിച്ചു :—“സർവ്വവസ്തുക്കളെയും പവിത്രമാക്കുന്ന ഭഗവാനേ, എന്റെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയെ പ്രഭുക്കൾക്കി എന്നെ അപവാദത്തിൽ നിന്നു ചാത്തുകൊള്ളണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു ചിതയെ വലം വെച്ച് അഗ്നി ക്ഷിപ്തം പ്രവേശിച്ചു ശ്രീരാമന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ധാരാളമായൊരു മഴകുന്ന അശ്രുക്കൾ ചിതാഗ്നിയെ കെടുത്തുകൊണ്ടു കടന്നു പോയി.

ഈ യുദ്ധഭൂമിത്തത്തിൽ ബ്രഹ്മാദിദേവന്മാർ ലഭ്യ
യിൽ പ്രത്യക്ഷരായി ബ്രഹ്മാവിനെത്തന്നെ—“രാമഭട്ടാ
നീതി അന്നിയെപ്പോലെ നിത്യപ്രതിപാദനം” അത്
കൊണ്ട് രാമ ദേവിയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അ
വിധം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് അന്നത്തെ
യുദ്ധം അന്നത്തെ ദാരുണത വിശദീകരിക്കാനും സീത
സാക്ഷാൽ ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്തു. ദേവന്മാർക്കും
നിഷ്ഠാപാൽ പ്രതിപാദനം അവർക്കിടയിൽ അന്നത്തെ രാമ
നെ പറ്റി അവർക്കും അവസാനിപ്പിച്ചു.
അന്നത്തെ ഉത്തരായനം പരമാവധി. സീതാ
ദേവിയോടു കൂടി അയ്യപ്പയിൽ തിരിച്ചു പോയി ലോക
ത്തിൽ പരമം സ്ഥാപിച്ചു. സൂര്യപ്രകാശത്തിനെ വർദ്ധി
പ്പിച്ചു പ്രതിപാദനത്തിൽ മേൽപ്പെട്ടുവെക്കുക.”

ബ്രഹ്മവിദ്യയുടെ അർത്ഥം തിരുത്തുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ സാക്ഷാത്കാരികൾ അതി സിദ്ധിയോടു കൂടി വന്നു, ശ്രീരാമനോടു പറഞ്ഞു :—“രാമചന്ദ്ര, പവിത്രമായ ഈ സാധനം ഒരു സ്വീകരിച്ചു കൊൾക. അപട്ടന്റെ ചർമ്മസംരക്ഷിയായ മതാൻ അന്നു അപട്ടെ അർത്ഥത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു തരുന്നു.”

അദ്ദേഹം പ്രഭാതം പറഞ്ഞു “ഞാൻ സീതയെ നേട്ടുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എല്ലാവരും വിചരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചവർ ഇടയിൽ ഈ ദേവി പവിത്രമാണെന്ന് എനിക്ക് അറിയാം. ദേഹവും ഇത്ര രണ്ടു ഏകീഭൂതമാക്കിത്തന്നതോടുകൂടി തന്നെ ഇരിക്കാം വിശ്വം. അഗ്നിസാക്ഷിയായി അവളുടെ പാതിവ്രത്യം തെളിയിക്കേണ്ടത് എന്റെ ഭാരമായിരുന്നു. അതു കാരണം ഞാൻ എന്റെ പ്രണയപ്രിയയെ അഗ്നിപ്രവേശത്തിനായി നിർബന്ധിച്ചു. ഇദ്ദേഹം എല്ലാവരും അവളുടെ നിർദ്ദോഷതയെ സ്പർശിച്ച് അറിയാം. സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാൻ സീതയെ വീണ്ടും കൈക്കൽക്കൂട്ടണം.”

[illegible]

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

സീതാപരിത്യാഗം.

രാമൻ രാജ്യം രരിച്ചു ചുരുങ്ങിപ്പോയ അഗ്നിമുഖൻ കൊല്ലത്തു കിടന്നു. ഒരു നാൾ രാമൻ തന്നെക്കുറിച്ചു ആപകിർത്തി കേട്ടു വളരെ വേദിച്ചു. സ്വീതയെക്കൊക്കെക്കണ്ടു നിമിത്തം അങ്ങനെയൊരു നിമിഷമായിരുന്നു. “സ്വീത നിശ്ചിതം ആകയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ധർമ്മം വേദവേദം തന്നെ കല്പിച്ചു. പക്ഷെ എന്നാൽ ഞാൻ അവളെ സ്വീകരിച്ചതു നിമിത്തം എന്നു കല്പിതം പറയുന്ന പ്രജകളെ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ധർമ്മം അതിനാൽ എന്റെ സ്വയം നശിച്ചു. ഞാൻ ദുഷ്ടി കേണ്ടി വരും. ഈ സ്വർഗ്ഗത്തെ വക വെക്കാനെ പ്രജകളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുക തന്നെ. അവളുടെ ചരിത്രത്തിൽ വേദം വേദം കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്ക് തീർച്ചയായി അറിയാം. ഇപ്പോൾ അവളെ ഞാൻ വിട്ടു കളഞ്ഞാൽ പ്രസന്നനായി എന്റെ നെഞ്ചു വെട്ടുന്നതിനോടുകൂടി വിശേഷിച്ചു പ്രസന്നം ആകുന്നവർല്ലാ അമൃതം ലഭിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ ഗതിയിലെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവളുടെ ധർമ്മം പിടന്നു അത് പ്രസന്നസമുദ്രത്തിൽ ആണ്ടു വേദം എന്നാലും എനിക്ക് ധർമ്മം ഉപേക്ഷിച്ചു കൂടരുത്ല്ലാ” ഇങ്ങനെ രാമൻ അങ്ങനെയൊരു വിചാരിച്ചു വലിയ സമയത്തായി അകപ്പെട്ടു.

പ്രതിരാമൻ ലക്ഷ്മണനെ വരുത്തി സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു “നാളെ കാലത്തു സീതയെ രഥത്തിൽ കയറ്റി വന്നു

[illegible][illegible]

യക്കും പഠിച്ചിട്ടു അപ്പം വെട്ടും ഉപയോഗിച്ചാണു
 ഉഗ്രന്റെ വേട്ടയാടലാണു യുദ്ധം തീർന്നു അദ്ദേഹം
 അപരിവർത്തിച്ചു രാമൻ ആണ് അപകടം പിതാവു
 എന്ന് അറിയുകയെ അദ്ദേഹം അപകട രാമായണം
 പറച്ചിട്ടു അ.ചർ അതു പഠിച്ചു പഠിക്കാണ്ടു രാപ്പിച്ചു
 രാമൻ മഹാപുരുഷൻ എന്ന് അറിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ
 അപർ ന്യായിച്ചു ധൈര്യം, സത്യം, നീതി, ക്ഷമ, ദയ
 മുതലായ ഗുണങ്ങളുടെ വേദപാത്രം അപർ ജനനത്താൽ
 ഉണ്ടായിരുന്ന അപകട പട്ടിച്ച് അപർ പ്രിയഭക്തനാ
 രായി.

അതിന്റെ രാമനും ചങ്ങുണന്നും നാശാളിന്നായി ആ കാ
 ലിൽ വന്നു അപർ കഷ്ടതയും ചപര്യയും കണ്ടു സ്വദേശം
 കാട്ടി അപർ രാമനിലും പഠിത്തം അറി. തന്റെ ജീവ
 നിലും പാട്ടുകീട്ടുമായിട്ടു ചാണ് ഇപ്പോൾ പഠിക്കു
 ന്നെന്നു രാമൻ അറിഞ്ഞു സ്വദേശം കാട്ടി. കട്ടിലപ്പോട്ടു മുത
 നായന്റെ ചേർ എത്തിന്നു ചേർച്ച അപർ ചേർച്ച
 ചെന്നെന്നു പ. അതപ്പോൾ രാമന്നു കാർണ്യമായി എപ്പോൾ
 ജനസ്സിലായി ഈ ബാലനാർ രാമൻ ഗുരുനാർ എന്ന്
 തീച്ചയാക്കി സ്വദേശത്താൽ സ്വീകരണമെന്നു കണ്ടു താൻ
 കയ്യെ അപകാരം മെട്റ്റാൻ രാമൻ ചെവിച്ചു "ആതു
 ന്നതാ അങ്ങനേ ക " കാരണമല്ലെന്ന് അറിയുന്ന എന്തൊക്ക
 ക്കുമായാ ന്നതെല്ലെന്നു കരിനപ്രകൃതത തന്നെ ഒന്നാൻ
 നെല്ലാകയാണെന്ന് ഈ ചോദ്യം വന്നു കൊണ്ടു തന്നെ
 അങ്ങനേ ചെടിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നിൽ അങ്ങനെയെ
 പ്രീതി ചെവിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ കണ്ടു ഒന്നാൻ ഇതു പല
 മ് ചിച്ച് ആതുനാൻ പ്രസ്താവമായ മൂലം കാണാനുള്ള
 ഭാഗ്യം ഇന്നു നേടിട്ടു എന്ന് ജനം സമ്മതമായ

ഈ ജീവകാലത്തു തന്നെ എനിക്കു മോക്ഷത്തിലേ ആനന്ദം ലഭിച്ചു പ്രിയഭർത്താപേജത്തിപ്പുറകു്.”

ഈ ശുഭ സന്ദർഭത്താൽ മതി മഹന്ന രാമൻ സീതയോടു് അയ്യോ പ്രിയൻ എന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ ഒരുകൂന്നായി ആലോചന ചെയ്തുകൊണ്ടു സീത കണ്ടു പൊരുമ്പാർത്തെന്നു വിവരമുണ്ടു് ഉത്തരയാണെന്നു കരുതി രാമനെക്കൂടാ പലരും എന്നു സീത അറിഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ നിരയാരോധം ഈ ദുരിതപ്രായം അർദ്ധം അസ്സംഭവിച്ചിരുന്നു. സീത മനസ്സിൽ ഒരു ആശങ്കയാണു് ഉണ്ടു് ചെയ്താൽ അയ്യോ പ്രിയൻ എന്നു അറിയുന്നതു പറഞ്ഞു.

ആലോചിച്ചു ചെയ്തു വിചാരം വന്നു. സീതയോടു കൂടെ പരാമർശം കൂടി വാഴ്ന്നു അയ്യോ പ്രിയൻ എന്നു് രാമൻ ഉപദേശിച്ചു സന്ദർശിച്ചു എന്നാൽ സീത രാമനെപ്പറ്റി പഠിച്ചു പഠിച്ചു പഠിച്ചു ഒന്നായി രാമന്റെ അടുത്തു് പഠിച്ചു സീതയോടു കൂടെ പഠിച്ചു പഠിച്ചു കരുത കൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടു്.

സീതയുടെ അമ്മ ഭൂമിദേവിയായാണു് സീതയുടെ ഉറപ്പു ചാലിൽ ചെയ്തു ഭൂമിദേവിയായാണു് ചാലിൽ കിടന്നു കിടന്നു വീണു ജനമഹാരാജാവു കണ്ടു തന്റെ മകളായി വളർത്തി സീതാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുന്ന അന്താപിനൻ. മുമ്പിൽ നിന്നു സീതാദേവി കൈവെച്ചിട്ടു് തല താഴ്ന്നു ഗർഭരഥത്തിൽ പ്രാർഥിച്ചു പല ആത്മർപ്പം, എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും കണ്ടു യോഗ്യത വന്നു് പലരും അഭിഷേകം ചെയ്തു, അങ്ങനാണല്ലോ എന്നു അമ്മ ചാണിഗ്രവണമുപയോഗം മുതൽ ഈ പുണ്യമുദ്രയെ പരയുന്നതു് ഈ കൈകൾ അന്താപായ പ്രദാനം ചെയ്തു എന്നു പരമേശ്വരയാണെന്നു കരുതി

നടന്നാൽ അപർ സഖാക്കും ആയി എന്നു ചിന്തയർക്കും. അതു കൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ സഖർ. അതിന്നു സർവ്വപദം എന്നു പേർ. പദം. ഇതു ചിന്തയർക്കെല്ലാം അറിഞ്ഞു തന്ന സിതാദേവി. പക്ഷം പ്രശംസിക്കത്തക്ക വിധം അനുഷ്ഠിച്ചു. എല്ലാപദം അപരപദത്തെ പ്രവൃത്തികളാലുപാധമായും കർമ്മമായും കൈക്കൊണ്ടു. അതു ആശ്ചര്യം കൂടിയതായിരിക്കാം എന്നാലും കൈയ്യാന്തിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ ഇരുകൾക്കു നമുക്കു പ്രാപാദിദൈവം ഇരുകൾക്കു പ്രാപാദിച്ചാൽ എന്താണ് അപരം?

വരക്കൊണ്ടു ചിന്തയും എന്തെന്നൊണ്ടു എന്തെയും ചെയ്യുന്നതു അപ്രസംഗം.

1 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

2 നിയമം വിശദീകരണം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950
3 നിയമം വിശദീകരണം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

4 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

5 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

6 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

7 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

8 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

9 രാമന്റെ മകൾ ചു നിയമം ഹിന്ദു 30 നവംബർ 1950

[illegible]

നൂറുമാതാപിതാകന്മാരെ നിശ്ചയം ഉണ്ടു് അ പർ അസൽ പൂജയുമാകെ തിരഞ്ഞെടുത്താലേ പറ്റൂ എന്ന് അ പർ പക്കിക്കാ ന്നുണ്ടു് കായസ്ഥിതി ഇങ്ങനെ ആകയാൽ അർത്ഥ ക്ഷേമമെന്തു് എന്നു ചെല്ലാം ചിലർ? അ പർ അ പരിയെ സാധിത്രിയെ അനുസരിച്ചവർ പൂജനീക്കേണ്ടതാണു- അ പർ അതന്നു, പാദ പൂജ, ചന്ദ്രനും ഭൂതചാതു ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അതു ചേണമെന്നു യോഗ്യനായിരി കേണം തത്സമയം യോഗ്യമായ വിദൂരഭ്യാസം നടപ്പു ന്നതെന്നു മാനുഷികതയെ പറ്റി അറിയുകയും കൊണ്ടിരി കേണ്ടതും.

ഒരു ദിവസം മാത്രം ഉള്ള യോഗ്യതയെ പറ്റി സാധിത്രി രഞ്ജനാചാര്യർ അപരമായി ചുട്ടെന്നായി അപമൃത പിതാപുത്രി അറേക്കു പറ്റി അന്നു ഒരു ഒന്നിച്ച് യോഗ്യ ചിമിത്തു പുറം മറ്റേവരും ആകെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള അ പർ മാത്ര ചെല്ലും ഒഴിവിൽ സാധിത്രി അന്നു യോഗ്യനായ ഒരു പുരുഷനെക്കണ്ടു. അദ്ദേഹം ആകെ അന്നു പരമപാർ അദ്ദേഹം സാധിത്രിയെന്നും സമർപ്പണം ആണു. അദ്ദേഹം അതിനെ അമ്മൻ ഇപ്പോൾ രാജ്യമുള്ളതായി ചിലർ പറയുന്ന ഒരു രാജനായാണു ഈ രാജാവിനെ ദ്രുതം അസ്ഥനം ആകെത്തന്നു ചിമിത്തും പാദ പൂജയും അയക്കുന്നു.

വിന്നെ സാധിത്രി പരമപാരിൽ തിരിച്ചു ചെന്നു, സത്യാചാര്യരുടെ പാരി പർച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ചേർത്തു ഇതു കേട്ടു് അമ്മൻ പരിതാപിച്ചു എന്നാൽ ആ സമയത്തു ക്ഷണിക്കായിരുന്നു, കാരണം ഉടനെ അദ്ദേഹം ചെന്നു നാരദൻ എന്ന ഒരു സ്വിയൻ അപരമായി കണ്ടാൻ വന്നു സത്യാചാർ ഒരു പാദം ഉണ്ടെന്നും അപർ

[illegible]

பாஷையுள்ள பரணதும் அழகியுமாகாது. அழகியும்

৬. উদ্ভিদ জীব জগৎ এ কী ভূমিকা পূরণ করে ?

- [illegible]

അതിനാൽ ദിഗ് പഞ്ചകം നോക്കിട്ടു ചെന്നു ഷി പരോടു അടുത്തു കൂടെ ഇരട്ടം അറിയിച്ചു കൂടാ. ഷി പന്ത് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകാൻ ആ പുത്രനു രാജ്യം വരെ ജയിപ്പാൻ കഴിയും. രാജ്യത്തിൽ മുഴുകിയ ഷി പനു പിമ്പാലം ഇരട്ടമുട്ടു. പി.പാലം ചൊഴുത്തുണം എന്നു ക്കു പരോടു അറോക്കുപ്പാൻ അപകടം വെച്ചുവെച്ചു ഇരട്ടു. ഷി പന്റെ മകിപകം യോജിച്ചു കാൽക്കുറുത്തുപോകാതിൽ ഇരട്ടു.

പിറ്റേച്ചെയപ്രദേശത്തിന്റെ നാഥനായ ദേവൻ ഹരി
പാൻ ആണ്. ദേവന്മാരെക്കുറിച്ചും സാധിച്ചാൻ ഉ
ന്നത ദേവി വികപാന്റെ പട്ടിയായി ജനിച്ചു. പക്ഷ
രാജാവിന്റെ ഭക്ത ആയതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പരാപ്രി
യായി. വികപാന്റെ പട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെ
ന്നെങ്കിലും എന്നും പറയും. പിറ്റേച്ചെയപ്രദേശത്തിൻ
റെ പരമായി നടന്നു പക്ഷികളെ ശരീരത്തിൽ ദാസ്യവും
കൃത്യത്തിൽ കൊടുക്കും വിട്ടുപിടിച്ചു. നാടകം നാടകം ശവ
ഭംഗം സന്ദർശിച്ചും പിന്നെയും ജനസമിതി പങ്കെടുത്തു.

അക്കാലത്ത് ശിവനെ തപസ്സിൽ ഏർപ്പെടുത്തിരുന്നു. തപസ്സുനാൽ ഭൂതപ്രേത പാപങ്ങൾ തന്നെ. ഈ വിധത്തിൽ ഉടക്കം പരാത മിട്ടാൻ തപസ്സു ചെയ്യുന്നവർ സുഖഭോഗ്യവും സൗഖ്യത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കും. ദൈവഭയത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ എന്താണ് അസാധ്യം? ഹിമവാൻ ശിവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചാൽ പാപത്തിനെ നിയമിച്ചു. പാപത്തിൽ മുങ്ങാത്തവൻ പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചു. ശിവന്റെ ആദേശം അത്ര നിസ്സാരമാവാലും കൂടി ആചരിക്കപ്പെട്ടാൽ പാപത്തിന് എല്ലായ്പ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. ശിവൻ അപരിമേയനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കാര്യമായി.

പരിഗ്രഹിച്ചാൻ ഉമ്മ പിന്നാൽ ശിവന്റെ, മേന്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പാപതി ചെയ്യുന്ന ഉപചാരങ്ങളെക്കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്ന ദേവന്റെ കാമനും കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ശിവൻ ഉമ്മയെ രാജ്യയാക്കാൻ ഇല്ലപ്പെടുത്തരുതെന്നു കാമദേവൻ ഭയപ്പെട്ടു. മുമ്പന്നു ജനങ്ങളുടെ മേൽ ചേർന്നുകൊണ്ടു പൊഴിക്കുകയാണു പ്രവൃത്തി. ഈ പുരസ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ട സുഖം അനുഭവിച്ചാൻ ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാകും ശിവന്നു പാപതിയിൽ മേന്മ ഉണ്ടാ പന്നായി കാമൻ ഒരു അമ്പലം എടുത്തു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു ശിവൻ കാമദേവനോടു കോപിച്ചു. പുറത്തു നില്ക്കുന്ന അപണ്ണ ശിവന്റെ മുന്നാൽ കണ്ണു തുറക്കുന്നതുണ്ടു കാമനിൽ പരിച്ചു. കോപാഗ്നി കണ്ണിൽ പകരം പൊഴിക്കുവാൻ പ്രകാശിച്ചു. ഈ അഗ്നിജ്വാലയാൽ കാമൻ ദഹിച്ചു മൃതനായി.

ഇതു കണ്ടു പാപതി പൂർണ്ണമായി താൻ ഏതൊ വിടച്ചു പോയി എന്ന് അപാലം ശങ്കിച്ചു. തന്നുടെ ദോഷമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ശിവന്നു കാമദേവനോടു ക്രോധിച്ചാൻ കാരണമുണ്ടായിരിക്കുമില്ല. ഈ ഉപദേശത്തിന്നു കാരണം താൻ തന്നെ എന്ന് ഉമ തീച്ചയാക്കി. തന്നെ നാലു നൂറുമാരക്കാൽ നിശ്ചയിച്ചു. ഉമ്മയുടെ പിറയലും ദാക്ഷിണ്യവും എത്ര! ഉമ്മയെ ശിവനിൽ നിന്നും ഉണ്ടാക്കില്ല. ശിവനിൽ ഉമ്മ പ്രിയ അപാലം കൂട്ടി കളഞ്ഞുവെച്ചു. അപാലം തന്നിൽ തന്നെ ചെല്ലു തോന്നി. കാമദേവനെ ഭയപ്പെട്ടു മേന്മയും പന്നു പോയ ലാലപം എന്തൊന്ന് അറിയാതെ അപാലം പകരം വിളക്കിച്ചു. ഇങ്ങനെയല്ലാത്ത ആലോചനകളോടുകൂടി ഈ ദേവനിൽ ഉമ്മ പ്രേമത്തിന്നു ദൈവികൂടി

ശിപൻ തന്നെ പരിശ്രമിച്ചാണു യോഗ്യത കിട്ടാനായിട്ടു മാത്രം ആവോവിച്ചു

ഈ കാരണത്താൽ ഉമ തൊല്ലങ്കിൽ അയാൾക്കു കിട്ടിയായി ഒരു വിജയപ്രദമായ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ചാസ്സുവെച്ചിരുന്നു. അന്നുപൊന്നാദികൾ മിതമായി കഴിച്ച് ഒരു വിധേന ബി.വ. സമാരണം ചെയ്തു ഉഗ്രമായ തപോ നിഷ്ഠയാൽ ശീലം പലതരം ശോഭിച്ച് ശിപൻ തന്നെ പരിശ്രമിച്ചാൻ ഉമ യോഗ്യത ലഭിച്ചാൻ പൊന്നി ഇതു ചെയ്യാം പണിപ്പെട്ടു

ശിപൻ പാർതിയുടെ തപസ്സിനേയും തന്നിൽ വേരൂന്നിയ ഭക്തിയെയും അറിഞ്ഞു തന്നെ ശിപൻ പരിശ്രമിച്ചു കണ്ടെത്താൻ ഇച്ഛിച്ചു പാർതി ചെയ്ത പരന്ന സമാധാനത്തെ ശിപൻ ചോദിച്ചു, ചാസ്സുവെച്ചു എന്നിട്ടും ഉമയുടെ പുരയെത്തുന്നതും ഇവി പരിശ്രമിച്ചു നോക്കാൻ അത് പതുങ്ങി അയാൾ തന്നിപ്പോലും പ്രഭം യഥാർത്ഥമായു എന്നി യുദ്ധം ശിപൻ ആഗ്രഹിച്ചു

അതിനാൽ ശിപൻ സുഖരണം സുഖമാരണം ആയ ഒരു പ്രതിയുദ്ധം വേർതിരിച്ചു പൊന്നി ഉള്ളതാണു എന്നു ഇദ്ദേഹം പാർതിയിൽ തന്നിട്ടുള്ള ഭയം പൊളിച്ചാക്കി ഉഗ്രമായി സമ്പാദിച്ചു ഉമ തന്റെ ദൃഢതാത്മ്യം അറിയിച്ചു പ്രതികാരൻ അവളുടെ സർവ്വത്തിനെ പ്രശംസിച്ചു ശിപൻ ഉള്ളതെയും സർവ്വപോലവും ഇല്ലാത്തവൻ ആകയാൽ പൊന്നി യോഗ്യതയ്ക്കു ഉഗ്രനായ ശിപൻ ഗേളാ ഭയം നേൽവാനും ഉമ എന്നിന്നാണു ഭിന്നതയ്ക്കു പാർതി പരിപ്പാൻ ആശംസണയ്ക്കു പാർതിയുടെ അതിയായ സൗന്ദര്യത്തിന്നു ഉഗ്രമായ ഒരു ഗുണം പൊന്നു ചട്ടകാട്ടിൽ

ചിന്തിക്കുന്ന ജഡധരനാണോ? ശിപനും പാപത്തിന്റെ പ്രാണനാഥൻ ആയാൽ മഹാശ്വര മോഹാ ശിപനെ മറന്നു കളയണം. ശിപനെയും തന്റേണെന്നും മയാച്ചുവും സദ്വൃത്തനും ആയ ഒരു പണമേറ്റു ചിരിക്കണം. ശിപനെ പോലെയുള്ള പണമുണ്ടു മേറ്റുപിടിക്കുക. ശിപനെ വിട്ടു കളയണം.

ഇതു കേട്ട് ഉം പ്രതികാരമോടു പലരെ കോപിച്ചു താൻ ആരാചിന്നെ മേ പനെ ദക്ഷിക്കുതന്നെ പാപതി ന്നീരസമിതമാക്കി ശാസിച്ചു. ഈ ഒരു പാപനും അപമാ തന്റെ ആത്മാവിനെ വിപണി പാപിച്ചു കഴിക്കുന്നതിനും അതുനെ ഒട്ടും ഇല്ലാത്തതായല്ല. ശിപൻ തന്നെക്കാലിച്ചു പണനായ പണമെടുത്തു. ശിപൻ പ്രേമം കിട്ടിയ കല്ലെങ്കിൽ താൻ തിപസ്സു ചെയ്തു ശിപനെക്കായി മരം എന്നു പ്രയോധി നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ ഉണ്ടായ അദ്ദേഹം എന്തു പാപനാണോ! പാപം മേ പനെയും പ്രതിസാധനം ശിപനായി കോപിച്ചു.

ഉപനെ ഉപാധിയെക്കൊണ്ടു വിചാരിച്ചു പാപം പാപം മോക്ഷമായി കഴിച്ചു. അപമാ കോപം എന്ന ഒരു പൂതൻ ഉണ്ടായി. ഈ പൂതൻ അതിശ്രമനായി വളരെ രക്ഷ സാധനം കൊണ്ടു. അതിനാൽ മേ പനെയും സാധനവും കിട്ടി. അപർ താണാക്കുക സ്ഥാനത്തു ചെന്നു പ്രിയ തരിച്ചു തുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെയാണ് ശ്രീ പാ പതി പോലെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്. ആ മേ പനെയും മനേക്കും ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീയെന്നു സ്വയം തന്നെ. അപമാ വിനയവും ക്ഷമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സദ്വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പാൻ അപമാ ഒരുങ്ങായിരുന്നു.

തന്റെ നന്മയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൻ ഇക്കിഴി ഏഷ്യയിൽ ദൈവമായ സത്യം കഴിക്കാൻ പാത്രം. തന്റെ സംകല്പം വിട്ടു മറന്നു അപമാനം അനുഭവിക്കുകയും. ഈ സത്യ സംകല്പത്തിന് അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലം അപമാനം കിട്ടി. അപമാനം ആശിച്ചതു പോലെ മഹാശയമായി കാശ്മീർ ധീരന്മാർ ജനം സന്ധ്യമാക്കി പോകാതാവായി.

വാക്കുകൊണ്ട് പറഞ്ഞും എഴുതുകൊണ്ടും എഴുതിയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന അത്യാവസ്ഥ.

1. മമ അല്ലെങ്കിൽ? 2. അപമാനം എന്താണ്? 3. അപമാനം വിവരം വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

Mrs. Satyendran's Sita, Savitri and Uma. Malayalam.